

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/7529 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 2 mei 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 januari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 mei 2007, verzonden op 8 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

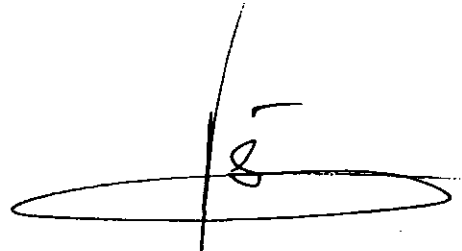
Uitgesproken in het openbaar op 6 juli 2007

418

Verzonden:

6 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06 / 7529 (beroep)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 2 mei 2007

in de zaak van:

geboren op _____, van Nepalese nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. M. Woudwijk, advocaat te Haarlem,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. R.M. ter Hart, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 21 april 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 12 januari 2006 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 10 februari 2006 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft op 22 februari 2007 een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 9 maart 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst teneinde verweerder de gelegenheid te geven te reageren op de door eiser in beroep overgelegde stukken en ingeroepen informatie met betrekking tot de algehele situatie in Nepal. Bij brief van 20 maart 2007 heeft verweerder gereageerd. Op die brief heeft eiser op 21 maart 2007 schriftelijk gereageerd. Vervolgens is het onderzoek met toestemming van partijen zonder het houden van een nadere zitting gesloten.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

zaaknummer: AWB 06 / 7529

2

- 2.2 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) genoemde gronden.
- 2.3 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.
- 2.4 Eiser heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Van medio juli 1994 tot medio december 2004 is eiser politieagent in geweest. Hij is gestopt met het politiewerk omdat zijn superieur hem naar onveilig gebied wilde sturen. Dit heeft hij geweigerd. Hij mocht vanwege de problemen met de Maoïsten geen ontslag nemen. Een poging daartoe is geweigerd. Vanwege het weigeren van zijn politiewerk hangt eiser in Nepal een gevangenisstraf boven het hoofd. In augustus of september 2004 ontving de vader van eiser een dreigbrief van een groep Maoïsten (Nepal Communist Party, NECOPA). Hierin staat dat eiser ontslag moest nemen bij de politie anders zouden de Maoïsten maatregelen nemen. De NECOPA wilde dat eiser zich bij hen aansloot. In december 2004 is een groep Maoïstische dorpelingen, bij het huis van de familie van eiser geweest om te vragen of eiser ontslag wilde nemen bij de politie. Op 11 december 2004 kwam deze groep ook bij eiser thuis. Eiser weigerde zich aan te sluiten bij hen. Hij wist dat hij vermoord zou worden als hij zich niet zou aansluiten. Van zijn vader hoorde eiser dat de politie van op 13 december 2004 langs is geweest. Naar aanleiding van bovengenoemde gebeurtenissen is eiser vertrokken naar . In april 2005 heeft hij Nepal verlaten en is naar Nederland gereisd.
- 2.5 Verweerder heeft zich - samengevat - op de volgende standpunten gesteld. Eiser heeft toerekenbaar geen documenten ter staving van zijn identiteit, nationaliteit, reisverhaal en asielrelaas overgelegd. Daarnaast ontbeert het asielrelaas positieve overtuigingskracht waardoor verweerder geen geloof hecht aan het asielrelaas van eiser. Derhalve komt eiser niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, dan wel c, Vw. Er bestaat eveneens geen aanleiding om eiser verblijf toe te staan op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw.
- 2.6 Eiser heeft hiertegen - verkort weergegeven - het volgende aangevoerd. Artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw kan hem in redelijkheid niet worden tegengeworpen. Verweerder heeft het asielrelaas ten onrechte ongeloofwaardig bevonden. Eiser vreest voor de Maoïsten en voor de autoriteiten in Nepal en is van oordeel dat hij in verband daarmee in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, dan wel b, Vw. Daarnaast heeft eiser zich op het standpunt gesteld dat hij op grond van klemmende redenen van humanitaire aard in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw. Tenslotte heeft hij zich, onder verwijzing naar het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van augustus 2006 inzake Nepal, op het standpunt gesteld dat ter zake van Nepal een beleid van categoriale bescherming geïndiceerd is en dat eiser om die reden in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw.

zaaknummer: AWB 06 / 7529

3

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.7 De rechtbank zal allereerst beoordelen of de door eiser bij brief van 8 maart 2007, respectievelijk ter zitting, overgelegde stukken bij de beoordeling van het beroep kunnen worden betrokken. Dit betreft de volgende stukken:
- a) een kopie van een brief van 19 augustus 2004 afkomstig van NECOPA, gericht aan de vader van eiser (hierna: dreigbrief), met een vertaling door het Tolk- en vertaalcentrum Nederland;
 - b) een kopie van een bewijs van ontvangen betaling van NECOPA van 9 april 2006, gericht aan de vader van eiser (vertaling overgelegd op 13 maart 2007);
 - c) een kopie van een brief van 26 februari 2007 van de broer van eiser (vertaling overgelegd op 13 maart 2007).

Eiser heeft gesteld over de originelen van voormelde stukken te beschikken.

- 2.8 Ingevolge artikel 83, eerste lid, Vw houdt de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd. Conform vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) dient de vraag of sprake is van feiten en omstandigheden, als in artikel 83 Vw bedoeld, te worden beantwoord aan de hand van dezelfde criteria als die welke gelden bij de toepassing van artikel 4:6, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). Onder nieuwe feiten en omstandigheden moeten worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het bestreden besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd en bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het besluit konden worden overgelegd. Is hieraan voldaan dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of omstandigheden die een rechterlijke beoordeling rechtvaardigen indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd, kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust (vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 31 maart 2004, met kenmerk: 200308020/1).
- 2.9 De dreigbrief van 19 augustus 2004 kan niet worden aangemerkt als een na het bestreden besluit opgekomen feit of omstandigheid omdat eiser over het bestaan van die dreigbrief tijdens het eerste en het nader gehoor al heeft verklaard. Reeds om die reden kan de dreigbrief niet onder toepassing van artikel 83, eerste lid, Vw in de beoordeling van het beroep worden betrokken. Ook overigens ziet de rechtbank geen grond de dreigbrief bij de beoordeling van het beroep te betrekken. Daartoe overweegt de rechtbank het volgende.
- Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (vergelijk de uitspraak van 15 maart 2005, met kenmerk: 200500338/1, gepubliceerd in JV 2005,185) wordt in beginsel van de vreemdeling verwacht dat hij documenten ter staving van, onder meer, zijn asielrelaas al bij zijn asielaanvraag overlegt. Niet gebleken is dat eiser de dreigbrief bij zijn asielaanvraag niet al heeft kunnen overleggen. De verklaring die eiser tijdens het eerste gehoor voor het niet meenemen van de dreigbrief van de Maoïsten heeft gegeven te weten dat dit niet mocht van de reisagent is, in het licht van de op de vreemdeling rustende verantwoordelijkheid om zijn asielrelaas met documenten te staven, onvoldoende. Daarnaast is de rechtbank er, op grond van hetgeen eiser ter zitting heeft aangevoerd ter verklaring van het feit dat hij deze dreigbrief eerst op 8

maart 2007 heeft overgelegd, niet van overtuigd geraakt dat eiser deze dreigbrief niet al voor het bestreden besluit heeft kunnen bemachtigen en overleggen, opdat verweerder die brief eventueel nog in zijn besluitvorming had kunnen betrekken. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat eiser tijdens het nader gehoor heeft verklaard dat de dreigbrief op eisers verblijfplaats in Kathmandu lag, welke verklaring niet strookt met de eerst ter zitting gedane verklaring dat de dreigbrief in het ouderlijk huis in zijn dorp lag. Daarbij neemt de rechtbank voorts in aanmerking dat eisers stelling ter zitting dat hij niet eerder telefonisch bij zijn familie in zijn dorp navraag heeft kunnen doen naar de dreigbrief, omdat zijn familie geen telefoon heeft, niet strookt met de inhoud van de overgelegde brief van eisers broer. Uit de eerste alinea van die brief begrijpt de rechtbank dat telefonisch contact dan wel schriftelijke correspondentie met eisers familie wel mogelijk was, maar dat eiser sinds zijn vertrek geen contact met zijn familie heeft gezocht. Eisers enkele stelling ter zitting dat hij geen brief naar huis durfde te sturen omdat hij bang was dat de Maoïsten die correspondentie zouden onderscheppen, acht de rechtbank onvoldoende om die vrees gerechtvaardigd te achten en kan bovendien niet verklaren dat eiser niet eerder telefonisch contact met zijn familie heeft gezocht teneinde de dreigbrief in zijn bezit te krijgen.

Gelet op het vorenstaande zal de rechtbank voormelde brief niet in de beoordeling van het beroep betrekken.

- 2.10 Het overgelegde betalingsbewijs van een donatie van de vader van eiser aan NECOPA dateert van na het bestreden besluit. Eiser heeft dat document derhalve niet al voor die tijd kunnen overleggen. De rechtbank is niettemin van oordeel dat dit betalingsbewijs niet kan worden aangemerkt als een nieuw feit in de zin van artikel 83, eerste lid, Vw omdat op voorhand is uitgesloten dat dit document kan afdoen aan het bestreden besluit. Daartoe overweegt de rechtbank dat, gelijk verweerder heeft gesteld, uit het betalingsbewijs niet valt af te leiden wat de reden was van het betalen van het geldbedrag aan de Maoïsten, laat staan dat daaruit valt af te leiden dat de Maoïsten op zoek zijn naar eiser.

Gelet op het voorgaande zal de rechtbank ook het overgelegde betalingsbewijs niet bij de beoordeling van het beroep betrekken.

- 2.11 De brief van de broer van eiser dateert eveneens van na het bestreden besluit. Gelet op vaste jurisprudentie van de Afdeling kan een van een naaste familielid afkomstige brief niet worden aangemerkt als een nieuw feit in de zin van artikel 83, eerste lid, Vw jo artikel 4:6 Awb, reeds omdat de informatie in zo'n brief niet afkomstig is uit een objectieve bron. De rechtbank zal derhalve ook de brief van eisers broer niet bij de beoordeling van het beroep betrekken.

- 2.12 Vervolgens dient te worden beoordeeld of verweerder heeft kunnen concluderen dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardigheid is.

- 2.13 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij de beoordeling van de aanvraag betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

zaaknummer: AWB 06 / 7529

5

- 2.14 Vaststaat dat eiser bij zijn aanvraag geen documenten ter staving van zijn identiteit, nationaliteit, en reisroute heeft overgelegd.
- 2.15 Eiser heeft tijdens het eerste gehoor verklaard wel in het bezit te zijn geweest van een paspoort en een nationale identiteitskaart, maar hij diende die documenten aan zijn reisagent af te geven. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling ontslaat het feit dat de vreemdeling gebruik heeft gemaakt van een reisagent hem niet van de verantwoordelijkheid om zijn aanvraag te onderbouwen met documenten. De vreemdeling kan daarom in beginsel niet met een beroep op zijn (afhankelijke) positie ten opzichte van een reisagent aannemelijk maken dat aan hem niet is toe te rekenen dat hij bij zijn aanvraag geen documenten heeft overlegd. Derhalve is er geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij zijn aanvraag geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn nationaliteit en identiteit. Dat eiser op 18 augustus 2005 een kopie van zijn paspoort en een kopie van zijn politiepasje aan verweerder heeft toegezonden heeft verweerder niet tot een ander oordeel hoeven leiden. Nog afgezien van de omstandigheid dat het toezenden van die kopieën op 18 augustus 2005 niet wegneemt dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hem niet is toe te rekenen dat hij bij zijn aanvraag niet het origineel van zijn paspoort en identiteitskaart heeft overgelegd, kan eiser met enkel het overleggen van kopieën van documenten zijn nationaliteit en identiteit niet staven.
- 2.16 Reeds op grond van hetgeen in rechtsoverweging 2.15 is overwogen is de rechtbank van oordeel dat verweerder het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw aan eiser heeft kunnen tegenwerpen. Hetgeen in beroep is aangevoerd ter zake van hetgeen in het bestreden besluit is overwogen over de omstandigheid dat eiser bij zijn aanvraag ook geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn reisroute, behoeft geen bespreking meer.
- 2.17 Verweerder heeft in C1/3.2 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C1/3.2.3 Vc heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen:
- Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.*
- 2.18 Zoals eerder geconcludeerd heeft verweerder het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw aan eiser kunnen tegenwerpen. Vervolgens dient te worden beoordeeld of verweerder zich, gelet op het in C1/3.2.3 Vc neergelegde beleid, in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van eisers asielaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat.

zaaknummer: AWB 06 / 7529

6

- 2.19 Verweerder heeft zijn conclusie dat eisers asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert onder meer doen steunen op de overweging dat eiser tegenstrijdig dan wel vaag heeft verklaard met betrekking tot het bezoek van de Maoïsten op 11 december 2004 aan het huisadres in zijn dorp. Blijkens het verslag van het nader gehoor heeft eiser tijdens zijn vrije relaas over voormeld bezoek verklaard dat de betreffende Maoïsten hebben gevraagd waar eiser werkte, terwijl eiser vervolgens heeft verklaard over de in augustus 2004 door zijn vader ontvangen dreigbrief van NECOPA waaruit blijkt dat die Maoïstische partij al in augustus 2004 wist waar eiser werkte. Verweerder heeft deze verklaringen tegenstrijdig dan wel vaag kunnen achten. Eisers in de zienswijze gegeven verklaring dat de Maoïsten bij hun bezoek op 11 december 2004 wellicht hebben willen verifiëren of eiser de man was die ze zochten en dat ze misschien alleen wilden nagaan op welke plek eiser werkzaam was en of hij daar nog steeds werkzaam was, heeft verweerder onvoldoende kunnen vinden. Niet valt in te zien dat de betreffende Maoïsten bij het bezoek aan eiser die politieagent was en aan wie door de Maoïsten een dreigbrief was verstuurd, het risico wilden lopen te worden opgepakt.
- 2.20 Reeds op grond van het vorenstaande, hetgeen raakt aan de kern van eisers asielrelaas, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat het relaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert en daarmee ongeloofwaardig is. Derhalve heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b dan wel c, Vw een rechtsgrond vormen voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.
- 2.21 Met betrekking tot het beroep van eiser op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw, oordeelt de rechtbank als volgt. De vraag of een vreemdeling voor verlening van een verblijfsvergunning op de voet van voormelde bepaling in aanmerking komt, dient te worden beantwoord aan de hand van een beoordeling van de algehele situatie in het land van herkomst. Daarbij komt verweerder ter zake van de vraag of een zogeheten categoriaal beschermingsbeleid dient te worden gevoerd ruime beoordelingsmarge toe, waarvan de aanwending de toetsing in rechte slechts dan niet kan doorstaan indien geoordeeld moet worden dat het besluit niet strookt met wettelijke voorschriften, dan wel verweerder bij afweging van alle daarvoor in aanmerking komende belangen en gegeven de feitelijke grondslag ervan, niet in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen.
- In beroep heeft eiser onder verwijzing naar het algemene ambtsbericht inzake Nepal van augustus 2006 gesteld dat de veiligheidssituatie in Nepal is verslechterd. Eiser heeft er voorts op gewezen dat geen vestigings- dan wel vluchtalternatief wordt tegengeworpen, dat er meer burgerslachtoffers vallen dan voorheen en dat bovendien het overheidsgezag niet altijd effectief is. De rechtbank acht hetgeen eiser heeft aangevoerd onvoldoende voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat een categoriaal beschermingsbeleid inzake Nepal niet geïndiceerd is. Derhalve kan ook het beroep op de d-grond van artikel 29, eerste lid, Vw niet slagen.
- 2.22 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.23 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummer: AWB 06 / 7529

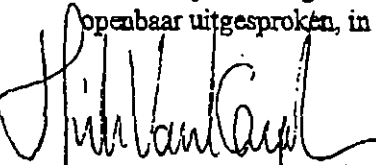
7

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond;

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.M. Kos, rechter, en op 2 mei 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. H. van Kamperdijk, griffier.

afschrift verzonden op: 08 MEI 2007

Coll: **Rechtsmiddel**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor aansluitend afschrift
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

W.G. Plein 310
1054 SG Amsterdam

T +31(0)20 412 17 32
F +31(0)20 412 17 95
www.rswadvocaten.nl

Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Per fax: 070-3651380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3321-6	
E 4 JUN 2007	
ZAACNR.	200703837
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Amsterdam, 30 mei 2007

Betreft : / hoger beroepschrift
Ons kenmerk : 0400191/WW/ww
Kenmerken : 06/7529 en 0504.21.0109

Geeft eerbiedig te kennen,

Appellant kiest te dezer zake woonplaats te Amsterdam, WG plein 310, 1054 SG, ten kantore van Ross, Spapens & Woudwijk advocaten.

Mr M. Woudwijk verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de President van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg.nr 06/7529, d.d. 2 mei 2007, verzonden op 8 mei 2007. Een kople van het afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als productie 1.

Grief I

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging 2.9 van de uitspraak.

Gronden waarop appellant zich met voorgaande niet kan verenigen:

De rechtbank overweegt dat er geen grond is om de dreigbrief van 19 augustus 2004 bij de beoordeling van het beroep te betrekken. Appellant kan zich daarmee niet verenigen. De dreigbrief moet als een nadere onderbouwing worden gezien van eerder ingenomen standpunt, zoals ook reeds eerder is aangevoerd. Daarnaast wordt overwogen dat de rechtbank er niet van overtuigd geraakt is dat appellant deze dreigbrief niet al voor het bestreden besluit heeft kunnen bemachtigen en overleggen, opdat verweerder die brief eventueel nog in zijn besluitvorming had kunnen betrekken. Ten aanzien van zijn verklaring dat de dreigbrief in lag heeft appellant uitgelegd dat hij dacht dat de brief in lag maar dat bleek niet zo te zijn. Eerder heeft hij alle documenten die wel in Kathmandu lagen laten opsturen via een vriend. Ten aanzien van de mogelijkheden van contact zegt de rechtbank over de stelling van appellant dat zijn familie geen telefoon heeft, niet strookt met de inhoud van de brief van zijn

ABN-Amro rekeningnummer 504243985 | Stichting Dergengelden RSW Advocaten rekeningnummer 504240749

Wij aanvaarden geen aansprakelijkheid voorzover onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering geen dekking zou bieden.

broer. Appellant kan zich daarmee echter niet verenigen. In de brief wordt inderdaad gewezen op het feit dat hij geen telefonisch contact heeft gezocht. Echter dat wil niet zeggen dat zijn ouders telefoon hebben. Hiermee kan ook het contact opnemen via anderen bedoeld zijn. Wellicht gaat zijn broer ervan uit dat hij bepaalde telefoonnummers bezit van mensen in de buurt wat niet zo is. Daarnaast wordt te gemakkelijk voorbij gegaan aan het feit dat hij geen brief heeft durven sturen. Gezien zijn relaas, en de problemen die hij heeft ondervonden, kan dit wel degelijk problemen opleveren voor zijn familie. Appellant is dan ook van oordeel dat de rechtbank dit heeft miskend en de uitspraak onvoldoende gemotiveerd is op dit punt.

Grief II

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging 2.10 van de uitspraak.

Gronden waarop appellant zich met voorgaande niet kan verenigen:

De rechtbank is van oordeel dat op voorhand is uitgesloten dat dit document kan afdoen aan het bestreden besluit omdat uit het betalingsbewijs niet valt af te leiden wat de reden was van het betalen van het geldbedrag aan de maoïsten, laat staan dat daaruit valt af te leiden dat de maoïsten op zoek zijn naar appellant. Appellant kan zich daarmee niet verenigen en is van oordeel dat het betalingsbewijs wel degelijk meegenomen diende te worden. Hij heeft hiermee zijn relaas onderbouwd. Zijn vader is bedreigd en heeft geld moeten betalen. Dit document toont dit gedeelte van de feiten dan ook wel degelijk aan. Dit document moet dan ook niet los worden beoordeeld van zijn relaas. Dat er in het document niet staat waarom er geld moest worden betaald, doet niet af aan het belang van het document. Zijn vader is door de maoïsten onder druk gezet om dat hij er voor moest zorgen dat zijn zoon terug zou komen. Hij kan dit slechts aantonen door dit document. Dit document toont dus wel degelijk aan dat de maoïsten op zoek zijn naar appellant. Dit heeft de rechtbank te onrechte miskend.

Grief III

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging 2.19 en 2.20 van de uitspraak.

Gronden waarop appellant zich met voorgaande niet kan verenigen:

Appellant kan zich er niet mee verenigen dat zijn asielaas positieve overtuigingskracht ontbeert omdat hij tegenstrijdig dan wel vaag heeft verklaard met betrekking tot het bezoek van de maoïsten op 11 december 2004 aan het huisadres in zijn dorp. De uitleg die door appellant in de zienswijze is gegeven is volstrekt logisch en is ten onrechte door de rechtbank opzij geschoven zonder nadere motivering. Er wordt slechts geoordeeld dat verweerder dat onvoldoende heeft kunnen vinden. De uitspraak is dan ook onvoldoende gemotiveerd ingegaan op de argumenten van appellant. De overweging dat de maoïsten niet het risico wilden lopen te worden opgepakt, mist realiteitszin. Het is namelijk zo dat de maoïsten de mensen onder druk zetten en bedreigen. Daarbij gaat het juist om mensen die voor de overheid werken. Dat zij daarbij eventueel het risico lopen om opgepakt te worden, nemen zij daarbij op de koop toe. De rechtbank heeft dan ook niet op juiste gronden geoordeeld dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat het relaas van appellant positieve overtuigingskracht ontbeert en daarmee ongeloofwaardig is.

Grief IV

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging 2.22 van de uitspraak.

Gronden waarop appellant zich met voorgaande niet kan verenigen:

Appellant kan zich gezien het voorgaande dan ook niet mee verenigen dat de rechtbank het beroep ongegrond heeft verklaard.

De grieven dienen in onderlinge samenhang te worden behandeld.

Petitum

Op grond van vorenstaande verzoekt appellant u het hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en de Staatssecretaris te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

mr. M. Woudwijk

cc. GCPV